

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotee.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.1. Ipsum per se divinum Sacramentum, etiam quandam Christi
patientis imaginem præferre.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](#)

representet. Ad eum igitur duntaxat modum dicitur divina oblationis transmitti ad altare cœleste, quo ad Deum ascendunt piorum preces, sive (uti suprà in Apocalypsi dicitur) fumus incensorum de orationibus Sanctorum.

C A P V T V I I .

Eandem passionis Christi memoriam, etiam ad ipsam Eucharistie susceptionem, esse adhibendam.

§. I.

Ipsam per se divinum Sacramentum, etiam quandam Christi patientis imaginem præferre.

Porrò quod in Missa audienda faciendum diximus; id, & multò maximè in ipsa sacra Dominici corporis communione usurpandum est: ut nimur absque peculiari passionis Christi memoria non accedamus ad Sacramentum illud; quod mundum relicturus Salvator nobis reliquit, non modò ut pignus amoris, sed etiam ut monumentum doloris sui.

Neque verò tantùm corporis & sanguinis sui oblationem, sed sumptionem etiam frequentari voluit in passionis sua memoriam: & de sumptibus loquebatur Paulus cùm diceret: *Quotiescumque manducabis panem hunc & calicem bibetis, mortem Domini annunciatibis; seu commemorabitis.*

Deinde sacra Communio, quædam Sacrificij priùs oblati participatio est: & si rei naturam institutionemque sequimur, ipsum corpus Christi non aliter aspiciemus aut sumemus, quam ut victimam, cruento primùm Sacrificio in arca crucis, deinde in sacro altari incruenta quadam ratione immolatam. *Nam & nos de cruce Domini pascamur* (inquit S. Augustinus) *quia corpus ipsius manducamus.*

T

Igi-

1. Cor. II.

*C. Accessio-
runt, de
cons. d. 20*

ROY

4P 40
T 30 X
741
742
743
744

V

Igitur etiam in hoc Sacramento Christi corpus, veluti corpus Crucifixi accipiendum est. Quo modo ex Ecclesiis (præsertim Graecæ) ritu veteri, quando sacra Eucharistia viris in manus, fæminis in mundo linteolo, sumenda tradebatur, usu receptum fuisse scimus, ut manibus in crucis figuram decussatis illam recipere; memores se in Sacramento Crucifixi corpus accipere, eamque sacram actionem, in ejusdem passionis ac mortis memoriam, usurpandam esse. Videri potest sextæ Synodi Canon 101. ubi præscriptum habes; ut si quis immaculati corporis in Synaxis tempore esse particeps voluerit, manus in formam crucis figurans, sic accedit & suscipiat gratiæ communionem. Et ut alios Patres ordinatam; Damasceni expressum monitum est: ut, manibus in crucis formam compositis, Crucifixi corpus suscipiamus.

Atque etiam in lege veteri, non sine mysterio præceptum fuit; ut Agnus paschalis, qui typus erat Sacramenti Eucharistici, ederetur cum lactucis agrestibus atque amari; ut scilicet esset indicio, corpus Christi (qui Dei Agnus est, & mundi peccatum tollens viictima) non sine amarœ passionis ipsius recordatione manducari debere. Et mysticè monemur in libro Ruth, buccellam nostram in aceto intingere; hoc est panis Eucharistici mandationem, fellis & aceti, quo ille potatus est, reliquorūque cruciatuum quos nostrā causā percutit, meditatione condire. Tandem & Agnum illum legalem, in crucis formam expansum, allan solitum, ex S Justino discimus: ut vel hinc etiam intelligamus, verum Dei Agnum in mensa Eucharistica tanquam crucifixum à nobis accipiendum esse.

Quid, quod ipsæ etiam sacramentales species, sub quibus Christi corpus & sanguis consecratur & sumitur, Christi passionem non obscurè repræsentare videantur, ejusque speciem & imaginem quandam oculis non prouersus ineruditis ingerere? Quippe cum & panis (Christi autem corpus

*l. 4, de fide
cap. 14,*

*lib. contr:
Trph.*

animarum nostrarum verè panis est) de grano frumenti non nisi primùm variè contuso ac commolito, deinde ex aqua bene subacto, & ad extremum calore ignis concocto conficitur: in quibus quis non videat expressam tormentorum imaginem, quibus cœlestis ille panis, quod animæ nostræ sapidior evaderet ac dulcior, multifariam quasi commolitus ac subactus est? Et viñum, (sub cujus specie Christi sanguis proponitur, qui verè potus est) non nisi de botris intorculari calcatis, aut validâ pœli contorsione expressis eliqueret & confluat: in quo continuò menti occurrit torcular illud, in quo ipse Christus tot cruciatum dolorumque pressuris, tanquam conculcatus & compressus est, ut nobis fluere præclarus calix, & vinum lœtificans animas nostras.

Quò pertinet quod à Gratiano refertur tanquam ex C. Omnia Ambroſio: Panem quidem iſum, quem ſumimus in myſterio, illum utique intelligo panem, qui manu S. Spiritus formatus eſt in utero Virginis, & igne paſſionis decoctus in ara crucis. Quæ quidem quemlibet autorem habeant (nec enim inveniuntur in S. Ambroſio) rectè & ad rem nostram appositè dicta ſunt. Iisque paria ac plura etiam invenies in S. Petro Chrysologo ſermone 61. ubi relatis illis Christi verbis: Ego ſum panis qui de cælo descendit: Ipſe eſt panis (subdit) qui fatus in Virgine, fermentatus in carne, in paſſione confectus, in fornace coctus ſepulcri, illatus altariibus, cœleſtem cibum quotidie fideli- bus ſubminifrat. Sic ille.

¶. 2.

Patientis Christi recordatio, in ſacré Euchariftia ſumptio- ne, quâ ratione uſurpanda.

VTi capite superiori, ſimili in re faciendum ſuggeffimus; paſſionis Christi commemoratio, iſius item Sacra- menti uſceptioni tripliciter adhibenda eſt; ante iplam, in iplam, post iplam.

T. 2.

Præ-